„Należność pocztową uiszczono ryczałtem".

Rok II. Kwiecień 1928 roku. N-r 4.

ŻYCIE STRAŻACKIE

Organ Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego.

MIESIĘCZNIK.

!! W JEDNOŚCI SIŁA !!

ADRES REDAKCJI: RADOM, UL. MARJACKA № 5. Telefon Nr. 568.

ADRES ADMINISTRACJI: SOSNOWIEC, UL. KOŁŁĄTAJA 3. Telefon Nr. 63.

TREŚĆ: Z działalności Związku Wojewódzkiego. — Ochrona przeciwpożarowa na P. W. K. — przez F. I. — Zjazdy Zagranicą. — Kronika pożarów. — List otwarty — St. Tyma. — Przegląd prasy Jachowej. — **Dział urzędowy:** Okólnik od № 46 do Nr. — Odznaczenia

Z działalności Związku Wojewódzkiego.

W dniu 18 kwietnia 1928 roku w Kielcach odbyło się posiedzenie Prezydjum Rady wraz z Zarządem Związku. Po zatwierdzeniu protokułu z poprzedniego zebrania załatwiono ważniejszą korespondencję przyjmując do wiadomości pisma: 1) Do Województwa z prośbą o polecenie: a) opublikowania przepisów o ochronie od pożarów, b) ożywienia działalności Gm. Komisji Przeciwpożarowych, c) przypomnienia podwładnym organom okólnik M. S. W. Nr. 1550 z dnia 20 sierpnia 1921 roku. 2) Do Województwa z prośbą o pociągnięcie do odpowiedzialności winnych zajścia przy zabieraniu przez strażaków koni do pożarów w powiecie olkulskim. 3) Okólnik Centrali z poleceniem nadesłania wykazu Straży w celu przygotowania mapy na Wystawę Samopomocy społecznej w Paryżu — 4) Okólnik Centrali z poleceniem nadesłania fotografji obrazujących działalności Straży i Związków w tymże celu. 5) Okólnik Centrali powiadamiający, iż Dyrekcja Pow. Wystawy Krajowej w Poznaniu zaprosiła Związki do wzięcia udziału w tej wystawie. W odpowiedzi zadeklarowaliśmy swój udział prosząc o zarezerwowanie 36-u metrów bieżących. 6) Wezwanie Centrali na konferencję redaktorów pism prowincjonalnych pożarniczych. W odpowiedzi zakomunikowaliśmy, iż udziału wziąć nie możemy ze względów wyłuszczonych w końcowym ustępie protokułu posiedzenia Zarządu Związku Kieleckiego z dnia 4 lutego 1928 roku, 7) Do Centrali z wnioskiem ustalenia tytułu oficerów Korpusu inspekcyjnego z zaznaczeniem, iż w Związku Kieleckim zabroniono używać tytułu: „inspektor" względnie „instruktor pożarnictwa", polecając stosować tytuł: „inspektor" względnie „instruktor Związku" lub „Okręgu Straży Pożarnych". 8) Do Centrali po raz trzeci z prośbą o przyspieszenie nadesłania tymczasowego choć projektu regulaminu zawodów ze względu na rozpoczynające się prace w Strażach, oraz projektu Statutów nowych, 9) Pismo inż. Krzyżanowskiego, dyrektora wydziału mechanicznego dyrekcji kolejowej w Radomiu z powiadomieniem o rezygnacji z mandatu naczelnika XVIII Okręgu kolejowego z powodu tranzlokacji do Poznania. W odpowiedzi podziękowano za owocną pracę na polu pożarnictwa i powiadomiono Związek Wielkopolski o możności wykorzystania p. inż. Krzyżanowskiego na terenie dyrekcji poznańskiej. Postanowiono prosić zastępcę p. inż. Bilińskiego o przyjęcie mandatu naczelnika Okręgu kolejowego. 10) Pismo Straży w Jeziorach powiatu grodzieńskiego z prośbą o nadsyłanie „Życia Strażackiego". Odpowiedziano, aby Straż zwróciła się drogą służbową za pośrednictwem swego Związku i dano polecenie administracji wysłania. 11) Pismo Szkoły muzycznej w Kielcach powiadamiające o wakacyjnych kursach dokształcających dla kapelmistrzów orkiestr strażackich. W odpowiedzi obiecano poparcie i zareklamowanie tego kursu w „Życiu Strażackiem". 12) Okólnik do instruktorów z przypomnieniem o obowiązku badania na miejscu przyczyn masowych pożarów i akcji Straży Pożarnych, oraz o obowiązku nadsyłania terminowo raportów do Związku wojewódzkiego wraz z planem sytuacyjnym, 13) Okólnik do Okręgów zalecający zapoczątkowanie przez Straże prowadzenia kroniki. 14) Pismo Okręgu Będzińskiego z prośbą o rewizję uchwały Związku wojewódzkiego, dotyczącej przekazywania przez Sejmik kredytów na utrzymanie instruktora Zw. wojewódzkiego w tym duchu, aby te kredyty były przekazywane Okręgowi. Odpowiedziano, iż zmiana ta nie leży w atrybucji Zarządu, gdyż jest to uchwała Rady wojewódzkiej powzięta w myśl nowego Statutu.

Pozatem zatwierdzono sprawozdanie inspektora, gdzie wyłuszczono, iż w okresie sprawozdawczym przystąpiono do sprawdzania rocznych sprawozdań okręgowych, przygotowano materjał do trzeciego numeru „Życia", opracowano projekt budżetu na 1928 rok, oraz położono duży nacisk na starania, celem zapewnienia kredytów na cele pożarnicze w budżetach samorządowych.

W dniu 28 marca r. b. inspektor brał udział w posiedzeniu Wojewódzkiego Komitetu P. W. i W. F., na którem w celu wzmożenia pracy na tem polu wśród Straży postawił następujące wnioski: 1) aby drogą uświadamiania pociągnąć do pracy na polu p. w. młodszy żywioł w Strażach Pożarnych, 2) zastosować szkolenie przez skoszarowanie uczestników na kursach, 3) wyjednać kredyty w samorządach na przeprowadzenie tych kursów,

4) wyszkolić półzawodowych instruktorów p. w. w celu powiększenia ilości sił instruktorskich, 5) polecić oficerom instrukcyjnym skoordynowanie swych prac, a szczególnie objazdów z programem zajęć instruktorów Związku Straży Pożarnych, 6) zobowiązać oficerów instrukcyjnych do udziału w kursach i zjazdach ćwiczebnych strażackich, 7) przedstawiać do państwowych odznaczeń osoby wyróżniające się gorliwością na polu p. w., 8) wydelegować sekretarza Woj. Komitetu P. W,, łącznie z inspektorem Związku Straży Pożarnych do wszystkich powiatów na terenie województwa w celu zbadania na miejscu niedomagań w tych pracach i obmyślenia sposobu ożywienia prac p. w. wśród Straży.

Podczas inspekcji Okręgu koneckiego stwierdzono, że udział Straży w pracach p. w. na terenie tych terenów jest niedostateczny i podjęto starania w celu ożywienia tego rodzaju działalności wśród Straży.

W dniu 20 marca r. b. inspektor brał udział w egzaminie kursu pożarniczego w Miechowie, który się odbył przy udziale 41 słuchaczów i wykazał dodatnie rezultaty i duże postępy.

Na konferencję Prezydjum Rady wraz z Zarządem, przy współudziale przedstawicieli P.Z.U.W. wraz z delegatami Województwa w sprawie powiększenia zasiłków z P. Z. U. W. dla Straży i reorganizacji systemu repartycji przygotowano:

1) wykaz przyznanych Strażom zasiłków w 1927 roku przez P. Z. U. W., 2) wykres wykazujący nierównomierną repartycję, 3) wykazy potrzebnych inwestycji w Strażach, 4) wykaz kredytów asygnowanych na cele pożarnicze przez Samorządy w 1927 roku i preliminowanych na 1928 rok, 5) wykaz ilości pożarów zwykłych i masowych w latach 1925, 1926 i 1927 wraz z sumami odszkodowania wypłaconemi przez P.Z.U.W.

W okresie sprawozdawczym wpłynęło listów 152, a od 1 stycznia 1928 roku — 669, wysłano zaś 453, a od 1-go stycznia 1928 roku — 1402. Odznaczeń wydano: listów pochwalnych 8, a od 1 stycznia 1928 roku — 9 i znaków za wysługę lat — 88. Świadectw kursowych wydano 25, a od 1 stycznia 1928 r.—193. Delegacji inspektora było 15.

Wobec nieprzybycia przedstawiciela P. Z. U W. zapowiedziana konferencja nie doszła do skutku. Jednak sprawę zasiłków dla Straży przedyskutowano przy współudziale naczelnika Wydziału Samorządowego Województwa Kieleckiego i postanowiono zwrócić się do Województwa z prośbą o wystosowanie do P.Z.U.W. umotywowanego wniosku, dążącego do zwiększenia zasiłków dla Straży i przekazania Związkowi wojewódzkiemu repartycji tych kredytów.

Przyjęto do wiadomości przed zatwierdzeniem przez Radę wojewódzką, poniższe sprawozdanie finansowe za 1927 rok wraz z protokułem Komisji Rewizyjnej:

Sprawozdanie Kasowe Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego za 1927 rok.

Przychód:	Preliminowano:			%
Saldo z 1927 roku		—	2.269,48	1,88
Składki od Straży	10 000	—	5.261,93	4,36
Zasiłki P. Z. U. W.	15 000	19.000,00	—	—
„ Wydziałów Powiat . .	8.000	7.175,00	—	—
„ Magistratów i fabryk . .	3.000	2.750,00	—	—
„ Zrzeszenia pryw. tow. ubezp.	1.000	675,00	—	—
			29.600,00	24,55
Wydziały Powiatowe na instruktorów	92 000	—	69.047,95	57,26
Znaki i wydawnictwa (obrót) (zysk	1 000)	—	6.632,76	5,50
Kwesta		—	423,47	0,35
Pożyczki		—	5.202,78	4,32
Sumy przechodnie		—	2.113,01	1,75
Składki od członków popierających		—	30,00	0,03
	130 000		120 581,38	100%

Rozchód	Preliminowano:			%
Biuro—pensje . . . . ,	4 500	3.613,41		
lokal i porządki	1.000	413,50		
depesze		249,17		
telefony	1.500	595,44		
portorje		833,28		
druki i materjały piśmienne	1.000	807,34		
opłaty manipulacyjne . .		83,10		
			6.595,24	5,47
Zarząd—rozjazdy i djety czł. Zarz.	3 500	1 650,90		
wydatki do dyspozycji Zarządu (organizowanie Walnego Zjazdu, Rady Wojewódzkiej i premji dla instruktorów za sprawozdania . .	1.500	1.081,00		
			2 731,90	2,27
Inspektor—uposażenie	11.000	9.684,44		
rozjazdy i djety . .	5.000	4 752,44		
			14 436,88	11,97
Instruktorzy - uposażenie i rozjazdy	92 000		73 047,32	60,58
Propaganda—wydawanie czasopisma, udział w Wystawie w Poznaniu, nagrody za zawody wojewódzkie . . .	7.000		7 538,00	6,25
Wydanie drukiem sprawozdania z 2-u letniej działalności Związku Kieleckiego (w celu rozesłania wszystkim Strażom i członkom Związku Kieleckiego, oraz w celu bezpłatnego rozdawania na Zjeździe w Poznaniu (specjalny zasiłek z P. Z. U. W.) . .			5 509,94	4,57
Inwentarz	1.000		190,00	0,16
Sumy przechodnie			664,73	0,55
Znaki i wydawnictwa (obrót) . .			4 343,57	3,60
Pożyczki			1.790,00	1,48
Zapomogi—na ukończenie kursu instrukt. . . .		710,00		
dla Szczerbowskiej .		240,00		
Strażom		226,00		
			1 176,00	0,98
Składki Gł. Związkowi	1.000			
Saldo—na budowę domu . . .		1 672,33		
na spłatę za druk wydawnictwa		885,47		
			2 557,80	2,12
	130 000		120 581,38	100%

Protokuł Komisji Rewizyjnej Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego.

Zebrani w dniu 18 marca 1928 roku w Częstochowie, członkowie Komisji Rewizyjnej: Józef Kubicki i Bohdan Mozal—dokonali rewizji ksiąg kasowych, kwitów i dokumentów za 1927 rok, przyczem stwierdzili, że:

I. Za okres sprawozdawczy
przychód wynosił 120.581 zł. 38 gr.
rozchód „ 118.023 zł. 58 gr.
saldo wynosi 2.557 zł. 80 gr.

Pozostałość powyższa składa się:
1) z funduszu na budowę Domu Związkowego
z 1925 roku zł. 288,33
z 1926 roku zł. 863,00
z 1927 roku zł. 521,00
złotych 1.672,33, oraz
2) z sumy . złotych 885,47
(osiemset osiemdziesiąt pięć zł. 47 gr.) na częściowe pokrycie należności za druki i wydawnictwa.

II. Książki, kwitarjusze i asygnacje są prowadzone dokładnie i przejrzyście, oraz zgodne są z przedstawionem Komisji Rewizyjnej sprawozdaniem kasowem za 1927 rok.

III. Wszystkie wydatki są celowe, zgodne z budżetem i dostatecznie usprawiedliwione odnośnemi dowodami i pokwitowaniami.

Ze względu na powyższe Komisja Rewizyjna stawia wniosek, by Rada Wojewódzka sprawozdanie kasowe za 1927 rok zatwierdziła i udzieliła Zarządowi Związku absolutorjum. Członkowie Komisji Rewizyjnej:

B. Mozal m. p.
J. Kubicki m. p.

Częstochowa, dnia 18 marca 1928 roku.

Po przedyskutowaniu projektu preliminarza budżetowego na 1928 rok ustalono, że prócz instruktora do pomocy biurowej niezbędny jest instruktor rezerwowy do współpracy na terenie. Po wprowadzeniu tej zmiany postanowiono przedstawić Radzie Wojewódzkiej poniższy

Projekt budżetu Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego na 1928 rok.

	Projekt na 1928 r.	%	Sprawozd. kasowe za 1927 r.	Preliminowano 1927 r.	Preliminowano 926 r.
Przychód:					
R/k składek.					
Od 800 Straży po 20 członk. à 50 gr.	8 000	5,33	5.26:	6 500	10.000
Zaległości	2 000	1,33		3.500	
R/k zasiłków:					
Od powszechn. Zakł. Ubezp. Wzajemnych	25.000	16,67	19.000	15.000	10.000
Od Wydziałów Powiatowych .	8.000	5,33	7 175	8 000	8 000
Od Magistratów i Zakładów Przemysłowych	3.000	2,00	2.750	3 000	7.000
Od Zrzeszenia Pryw. Towarz. Ubezpieczeń	1 000	0,67	675	1 0°0	2 00.
R/k instruktorów:					
Od Wydziałów Powiatowych na utrzymanie 17-u instrukt.	102 0°0	68,00	69.048	92.000	60.000
R/k wydawnictwa:					
Zysk ze sprzedaży.	1.000	0,67	2.289	1.000	
R/k kwesty:					
40% ze zbiórek Straży . . .			423		3.000
	150.000	100 %	106,622	130 000	100.000

	Projekt na 1928 r.	%	Sprawozdanie kasowe za 1927 r.	Preliminowano 1927 r.	Preliminowano 1926 r.
Rozchód:					
R/k składek:					
Gł. Związek za 1926 i 1927 rok	1 000	0,67	—	1.000	2.500
R/k biura:					
Pensja instruktora plus dodatek na umundurowanie i gratyfikacja	5 000	3,33	3 613	4.000	3 600
Kasa Chorych i Zakład Ubezpieczeń	800	0,53	—	500	500
Lokal, światło, opał i porząd.	1 000	0,67	414	1.000	1.000
Porto, depesze, rozmowy telef.	1 700	1,13	1.678	1.500	1.000
Druki i materjały piśmienne .	1.000	0,67	890	1.000	1,000
R/k Zarządu:					
Rozjazdy i djety	2.000	1,33	1.651	3.500	3.000
Na wydatki do dyspoz. Zarządu	1.500	1,00	1 081	1.500	2.000
R/k obrony przeciwpoż.					
A. Administracja:					
Pensja inspektora	8.150		(	6 660	6.000
Ubezpiecz. i pomoc lekarska .	1 500		(	1.340	300
Mieszkaniowe	400		(	500	500
Umundurowanie	500		(	500	500
30% dodatku funkcyjnego . .	2.450		(	2.000	2 000
	13.000	8,67	(9 684	11 000	9 200
B. Instruktor:					
(Jako pomoc do współpracy na terenie) pensja	5 000	3,33			
C. Instruktorzy:					
(W 17 Okręgach w/g kat. IX przy 2 osobach w rodzinie): Pensje	53.000		(	45.000	27 000
Kasa Chorych i Zakład Ubezpieczeń	6.120		(	4.500	4.500
Mieszkaniowe	3 400		(	4.500	3 000
Umundurowanie po zł. 300 .	5 100		(	4.500	30 0
Nieprzewidziane	340		(	500	
	68.000	45,33	(48 698	59.000	37 500
R/k szkolenia Straży:					
A Inspektor:					
Lokomocja i djety na rozjazdy, lustracje Okręgów i Straży, oraz na kursy, konkursy i konferencje w/g efektywnych delegacji	5 000	3,33	4.752	5.000	5.000
B. Instruktor:					
(Jako pomoc do współpracy na terenie) ryczałt na rozjazdy .	1.000	0,67			
C. Instruktorzy:					
(W 17-u Okręgach) ryczałt na lokomocje i djety w stosunku 50% poborów	34.000	22,67	24 349	33 000	22.000
R/k propagandy:					
Wydawanie czasopisma . .	2.500	1,67	(	2 000	4.000
Współudział w pracach p. w .	500	0,33	(	1 000	1.000
Udział w Wystawie . . .	1.000	0 67	(7.538	1 000	1.000
Nagrody za zawody wojewódz.	2.000	1,33	(	1.000	2 000
Organizacja zjazdów wojewódz.	1.000	0,67	(	1 000	1.000
Sybsydja na kursy instruktor.	500	0.33	710	1 000	1 000
Druk sprawozdania Związku Wojewódzkiego	2 000	1,47	5.510		
R/k inwentarza:					
Zakupy	300	0.20	190	1 000	1.000
	150 000	100 %	110 758	130 000	100.000

Po przyznaniu odznaczeń zatwierdzono regulamin tymczasowy dla naczelników rejonowych, obowiązujący na terenie Województwa Kieleckiego aż do odwołania.

Ze względu na to, że Zarząd Główny pomimo kilkakrotnych nalegań zwleka z nadesłaniem nowego regulaminu zawodów, że prace przygotowawcze do zawodów już się rozpoczynają w wielu Strażach, że wszystkie Okręgi już powyznaczały terminy zawodów rejonowych w bliskich terminach, oraz ze względu na przyspieszone zawody wojewódzkie z powodu projektowanej Wystawy regjonalnej w Kielcach—postanowiono polecić inspektorowi opracowanie regulaminu zawodów i wprowadzenie go w życie, jako obowiązującego na terenie Związku Kieleckiego w przeciągu 1928 roku.

Wobec tego, że pomimo zgłoszonego przed rokiem przez nasz Związek wniosku Zarząd Gł. Związku dotąd nie ustalił typu sztandarów strażackich polecono inspektorowi opracowanie odpowiedniej instrukcji według wzoru Związku krakowskiego i przedstawienie projektu na następne posiedzenie.

W dalszym ciągu obrad zatwierdzono protokuły Walnych Zebrań Okręgu częstochowskiego i miechowskiego.

Zatwierdzenie protokułu Okręgu będzińskiego i olkuskiego odłożono do czasu nadesłania sprawozdania ogólnego i finansowego.

Ochrona Przeciwpożarowa

na Powszechnej Wystawie Krajowej.

Nie trzeba podkreślać, że kwestja uchronienia się od ognia należy do najdonioślejszych zagadnień każdej wystawy. Ogrom nagromadzonych bogactw artystycznych, lub przemysłowych, dużo bezcennych wartości historycznych, olbrzymie tłumy zwiedzających — wszystko to wymaga ochrony i opieki ze strony Wystawy, a stosunkowo nawet niewielki pożar może spowodować niepowetowane szkody tak materjalne, jak i w ludziach i przekształcić się w straszną klęskę. Obraz powyższy nie jest malowany barwami zbyt ciemnemi. Wystarczy dla przykładu wspomnieć o strasznych pożarach na Wystawie Brukselskiej 1910 r. i na Wystawie w Chicago 1893 r., które rozmiarami swymi, jak wyrządzonemi szkodami, stanowią groźne memento. Jak wykazało śledztwo, główne przyczyny klęski Brukselskiej tkwiły w karygodnem nie-

dbalstwie czynników kierowniczych i w zaniedbaniu całego szeregu kardynalnych zasad ochrony przeciw ogniowi. Faktem charakterystycznym pod tym względem jest, że gmachy i pawilony tej Wystawy posiadały podłogi drewniane, a ściany budynków obito lekką tkaniną, nie uodpornioną przed ogniem.

Centralą dyrektyw, jak i prac organizacyjno-wykonawczych będzie Wydział Administracji Terenów.

Zarys najważniejszych prac, opracowany przez Wydział ten w dziedzinie pożarnictwa, obejmuje następujące punkty:

a) przestrzeganie wymagań przeciwogniowych przy budownictwie pawilonów i kiosków;

b) uodpornienie od ognia przedmiotów wystawionych, dekoracji, oraz kontrola nad nimi;

c) posterunki straży ogniowej, sygnalizacja pożarów, hydranty, gaśnice i t. p.;

d) napisy, orjentujące publiczność co do aparatów alarmowych, gaśnic i wyjść zapasowych w razie pożaru i inne środki zabezpieczające;

e) ubezpieczenie wystawców i przedsiębiorców.

Szczególną uwagę poświęca się kwestji przestrzegania przepisów przeciwogniowych przy wznoszeniu gmachów i pawilonów, zaprojektowanych przez wystawców, względnie przedsiębiorców.

W przeciwstawieniu do metody, stosowanej na wspomnianej Wystawie Brukselskiej, zasadą będzie zupełne unikanie podłóg drewnianych, a zastąpienie ich betonowemi.

Do ważnych zamierzeń przeciwogniowych Wystawy należy dalej uodpornienie od ognia eksponatów i dekoracji, które, w razie powzięcia ostatecznej decyzji przez czynniki kompetentne, będzie przymusowe dla wystawców i przedsiębiorców. Koszta, zresztą niezbyt wysokie, ponieść winni oczywiście zainteresowani.

Na czem polega t. zw. uodpornienie przed ogniem?

Chemik francuski, Gay-Lussac już w r. 1821 wynalazł środek, którego zastosowanie uniemożliwia zapalność tkanin. Środek ten działa w ten sposób, że dotknięty ogniem materjał nawet łatwopalny, jak tkaniny, drzewo i t. p., jedynie tli się, nie wytwarzając płomienia, a tem samem nie stając się groźnym dla otoczenia.

Sposób kontrolowania jest niezwykle prosty:

Materjały uodpornione poddaje się działaniu płomienia zwykłej lampy do lutowania. O ile materjały zapalają się, zainteresowany musi proceder zabezpieczenia ponowić, o ile doświadczenie się udaje, urzędnicy robią odpowiedni znak kontrolny. Żadne przedsiębiorstwo nie może rozpocząć działania przed uprzedniem przeprowadzeniem kontroli i położeniem znaku kontrolnego.

Metoda Gay-Lussaca znalazła na Wystawie Paryskiej 1900 r jaknajszersze zastosowanie, a o jej ogromnem znaczeniu świadczy choćby cyfra: powierzchnia, zapełniona chemicznie zabezpieczonym i następnie kontrolowanym materjałem doszła do 6 milj. m. kw. Dla informacji wspomnijmy o jednym z nielicznych charakterystycznych pod tym względem wypadków na Wystawie Paryskiej, o pożarze, który wybuchł w dziale dekoracji i wykazał całą wartość tej chemicznej metody: tkaniny i deski zwęglały, nie zapalając się zupełnie, użycie zwykłej gaśnicy ręcznej starczyło do ugaszenia ognia, który, tak ze względu na miejsce, jak i inne okoliczności, mógł łatwo przemienić się w katastrofę.

Na terenie gmachów Uniwersyteckich (ulica Grunwaldzka) P. W. K. będzie pod bezpośrednią opieką oddziału łazarskiego Miejsk. Straży Ogniowej. Drugi posterunek będzie się mieścił na terenie łazarskim, przy głównej bramie. Pozatem cały teren wystawowy zostanie podzielony na okręgi, odpowiednio do ilości strażaków i odbywających się zmian. Ilość strażaków, przypadających na poszczególne okręgi, oraz czas zmian, określi dokładnie regulamin wewnętrzny. Przewiduje się między innemi bezwzględny zakaz palenia wewnątrz pawilonów, oraz używania palników (maszynek). W opracowaniu są szczegółowe przepisy, mające pouczać personel służby porządkowej i nadzorczej jak i publiczność, o zachowaniu się w razie pożaru Dyżury będą dzienne i nocne. Osobna komunikacja telefoniczna połączy bezpośrednio posterunki wystawowe straży między sobą, oraz te same posterunki z główną komendą przy ul. Masztalarskiej.

Rozsiane po całym terenie wystawowym aparaty alarmowe w ogólnej ilości 35 (z tego 5 dużych, a 30 mniejszych rozmiarów) będą służyły do natychmiastowego w razie potrzeby alarmowania posterunków straży ogniowych.

Oddziały strażackie, stacjonowane w obrębie Wystawy, będą dysponowały odpowiednią ilością hydrantów wodnych, zakładanych co 150 m. z tem zastrzeżeniem, że hydranty, przeznaczone do gaszenia pożarów, nie będą używane przez ogrodników. Pozatem wewnątrz budynku przewiduje się pewną ilość t. zw. hydrantów budynkowych. Dla akcji doraźnej będzie rozmieszczonych po całym obszarze wystawowym blisko 400 gaśnic ręcznych (proszkowych, pianowych i innych)

Właściciele większych pawilonów, zależnie od wielkości pawilonów i niebezpieczeństwa ognia, mają obowiązek dbać o umieszczenie własnych gaśnic ręcznych, założenie hydrantów budynkowych wraz z wężami, prądownicami i t.d. Gaśnice we wszystkich gmachach i pawilonach pomalowane zostaną jaskrawo, a tem samem będą odbijały od tonu ścian budynków. T. zw. wyjścia zapasowe w razie pożaru otrzyma każdy budynek i każdy pawilon, wznoszony w obrębie wystawy. Projektowane jest przytem umieszczenie osobnych drzwi w każdej hali co 60—70 m., aby w razie pożaru ułatwić ratowanie ludzi i eksponatów. Baczną uwagę poświęca się również kwestji natychmiastowego dostępu na tereny wystawowe sprzętom straży pożarnej. W tym celu ogrodzenie Wystawy będzie posiadało szereg dużych bram, dzień i nocą pod stałym nadzorem otwartych.

Miejsca palenisk gazowych zostaną podbite blachą, oraz zaopatrzone w odpowiedni zapas piasku

Liczne, w godzinach wieczornych i nocnych, jasno oświetlone tarcze i tablice orjentacyjne wskażą publiczności najbliższe aparaty alarmowe, gaśnice, wejścia zapasowe i t. d.

Na szczególne podkreślenie zasługuje przepis, w myśl którego każdy pożar zgłoszony przez straż wystawową, oddziały miejskie uznają a priori za groźny pożar i odpowiednio do tego się zachowają.

Do ochrony przeciwpożarniczej będą pozatem należały następujące zadania:

Stała obserwacja urządzeń, służących do ogrzewania i oświetlenia gmachów wystawowych, nadzór nad wyjściami zapasowemi, nad oświetleniem zapasowem, nieustanna kontrola nad odpadkami wszelkiego rodzaju, materjałami łatwopalnemi, przechowywaniem nafty, benzyny, spirytusu i t. p., wreszcie nad przestrzeganiem zakazu palenia i gotowania środkami niedozwolonymi.

W czasie iluminacji główna komenda wyśle na tereny wystawowe osobny oddział, złożony z doświadczonych w tym dziale strażaków.

Budżet P. W. K. przewiduje na cele pożarnictwa sumę 50.000 złotych. *F. J.*

Zjazdy zagranicą.

42-gi kongres Związku Straży Pożarnych Francuskich odbędzie się w roku bieżącym w mieście Vichy w dniu 27-ym września.

Zjazd Strażactwa Czechosłowackiego.

Czechosłowacki Związek Straży Pożarnych nadesłał w końcu stycznia r. b. do władz naszego Głównego Związku Straży Pożarnych zaproszenie do wzięcia udziału w tegorocznym zjeździe strażactwa czeskiego.

Zjazd ten odbędzie się w dniach od 5-go do 8-go lipca r. b. w Pradze pod protektoratem p. Prezydenta Republiki Czechosłowackiej Dr. T. G. Masaryka.

W okresie zjazdu w dniach od 29-go czerwca do 8-go lipca r. b. zorganizowana zostanie międzynarodowa wystawa pożarnicza, uwzględniająca również inne działy, jak służby samarytańskiej, służby bezpieczeństwa publicznego, radja, ubezpieczeń i t. p. Na wystawie mają być przeprowadzone pokazy gaszenia pożarów w dawnych czasach wraz z porównaniem ich ze sposobami opanowywania pożarów w dobie obecnej.

Program zjazdu przewiduje ćwiczenia pokazowe straży pożarnych na specjalnie w tym celu przygotowanym stadjonie, który będzie mógł pomieścić przeszło 10,000 ćwiczących strażaków. W pokazach ćwiczebnych wystąpią za równo mężczyzni, jak również kobiety i młodzież, stanowią oni bowiem w Czechach, jak wiemy, specjalne oddziały strażackie i samarytańskie.

Podczas zjazdu projektowane jest odbycie zebrania Związku Słowiańskich Straży Pożarnych.

Czechosłowacki Związek Straży zwrócił się z prośbą o wydelegowanie 3-ch przedstawicieli naszego strażactwa jako reprezentantów oficjalnych, wyrażając jednocześnie nadzieję, że przybędzie niewątpliwie większa liczba przedstawicieli naszego strażactwa i zapewniając, że wszyscy członkowie straży, a nawet ich rodziny zostaną przyjęci „z otwartem sercem".

Międzynarodowe zawody i wystawa w Turynie.

Międzynarodowe zawody strażackie w Turynie organizowane są pod protektoratem Króla Włoch za aprobatą szefa rządu włoskiego B. Mussoliniego. Odbędą się one w dniach od 1-go do 4-go września r. b. Łącznie z temi zawodami odbędą się również ogólnopaństwowe zawody straży włoskich, oraz urządzona będzie międzynarodowa wystawa środków obrony pożarowej

Zarówno zawody, jak i wystawa przeciwpożarowa mają na celu zobrazowanie postępów techniki pożarniczej i wykazanie przystosowania zdobyczy wiedzy w dziedzinie pożarnictwa do celów obrony ludzkości przed klęskami pożarowemi.

Komitet wykonawczy zawodów i wystawy odwołał się już z zaproszeniami do szeregu straży w Polsce i, jak się dowiadujemy, zadeklarowały swój udział w tych zawodach straże: Łódzka i Warszawska.

Poza Polską zgłosiły się do udziału w zawodach straże pożarne z następujących państw: Anglji, Belgji, Francji, Portugalji, Szwajcarji i Chin.

Komitet wykonawczy międzynarodowych zawodów w Turynie odwołał się jednocześnie do Głównego Związku Straży o wyznaczenie osoby zaufanej do sądu konkursowego z ramienia strażactwa polskiego.

Za naszem pośrednictwem komitet wykonawczy odwołuje się do wszystkich producentów narzędzi i przyrządów pożarniczych w Polsce z prośbą o wzięcie udziału w organizowanej wystawie. Materjały, dotyczące szczegółowszych informacji o tej wystawie, są do przejrzenia w biurze Gł. Zw. Straż. Poż. R. P.

Kronika pożarów.

W szóstym numerze „Przewodnika Ubezpieczeniowego" z dnia 15-go marca 1928 roku czytamy:

„W roku 1927 na terenie działalności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych (b. Kongresówka, Małopolska i Kresy Wschodnie) było 9.471 pożarów, które zniszczyły 16.298 budowli. Palność w roku sprawozdawczym w porównaniu z palnością roku poprzedniego była znacznie większą, gdyż w roku 1926 zdarzyło się 8.654 pożarów, a spłonęło 13.429 budowli.

Pożarów zbiorowych, t. j. takich przy których jeden pożar niszczył powyżej 10 nieruchomości, było w 1927 roku — 160, od których spłonęło 3.236 budowli, t. j. średnio po 20 budowli.

Wielkie pożary, które niszczyły powyżej 40 budowli wydarzyły się w następujących miejscowościach:

Miejscowość	Powiat	Ilość spalonych budowli
m. Kock	Łukowski	154
Michałów	Tomaszowski	76
Chutowo	Drohiczyński	52
Chotynicze	Łuniniecki	52
Kapica	Szczuczyński	48
Zdziechowice	Janowski	48
Pawłowice	Garwoliński	47
Stepań	Kostopolski	47
Jajeczkowice	Piński	45
Soszno		44
Głuszyce	Sarneński	42
Kozłów	Jędrzejowski	41
Czarnołożce	Tłumacki	41

Według województw najwięcej pożarów zbiorowych (powyżej 15) było w woj. lubelskiem — 29, w woj. wołyńskiem—26, w woj.poleskiem—25, i w woj. lwowskiem 16.

Odszkodowania pogorzelowe za r. 1927 wyniosły ogółem zł. 15.620 tysięcy, gdy za rok 1926 wynosiły one zł. 10.323 tys, a za rok 1925—zł. 11.442 tys."

Zaś ósmy numer tegoż „Przewodnika" z dnia 16 kwietnia 1928 roku donosi, że:

„Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych w dziale przymusowych ubezpieczeń budowli od ognia zlikwidował na terenie swej działalności (Kongresówka, Kresy Wschodnie i Małopolska) w styczniu i lutym 1928 roku — 640 pożarów przy zgorzałych 882 nieruchomościach na sumę zł. 700.335 gr. 41.

Terenowo powyższe pogorzele przedstawiają się następująco:

Województwo	Zlikwidowano pożarów	Ilość spalonych nieruchomości	Na sumę złotych
Białostockie	29	39	19.125,99
Kieleckie	51	80	87.620,10
Lubelskie	36	51	77.605,48
Łódzkie	70	90	71.202,94
Warszawskie	51	64	102.643,47
Nowogródzkie	26	29	11.581,53
Poleskie	31	43	35.803,37
Wileńskie	35	60	50.671,80
Wołyńskie	54	72	47.256,35
Krakowskie	45	48	39.132,56
Lwowskie	85	139	95.701,95
Stanisławowskie	78	98	34.447,93
Tarnopolskie	49	70	27.541,94
Ogółem	640	882	700 335,41

Zbiorowe pogorzele, t. j. pogorzele, niszczące naraz więcej niż 10 nieruchomości, wydarzyły się w następujących powiatach:

Powiat	Miejscowość	Data pożaru	Ilość spalon. nieruch.	Szkody zł.
Pińczowski	Korczyn Stary i Poduchowny	10.2	14	11.827,33
Konstantynowski	w. Chlebczyn	8.2	11	15.000,00
Łomżyński	w. Olszyny	26.2	15	strata niewiadoma
Postawski	m. Bielki	10.2	23	34.324,00
Lwowski	w. Łany	5.1	21	14.211,75
	Ogółem		101	115.363 08

Jak donosi „Przewodnik Ubezpieczeniowy" w pierwszym kwartale roku bieżącego, to znaczy za czas od 1-go stycznia do 1-go kwietnia Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych zlikwidował: w dziale ogniowym przymusowym 1.868 pożarów, podczas których spłonęło 3.057 budowli na sumę zł. 3.301.200; w dziale ogniowym dobrowolnym — 162 pożary, podczas których spłonęło 200 objektów ubezpieczonych na sumę zł. 411.300.

W tymże okresie roku ubiegłego przyznano odszkodowań ogniowych na sumę zł. 2.391.900., czyli w roku bieżącym więcej o sumę zł. 1.320.600. Tak wybitny wzrost tłumaczy się większą palnością, a przedewszystkiem znacznem zwiększeniem obowiązujących norm szacunkowych przy stałem dążeniu do dostosowania ich do pełnej wartości budowli. Jednocześnie obniżono składki.

W roku bieżącym doprowadzono już szacunki do 70% pełnej wartości, składkę zaś obniżono jeszcze w roku ubiegłym o 20%. Zasiłków na cele przeciwpożarowe przyznano zł 220.252.

List otwarty

do Głównej Komisji Technicznej w Warszawie.

W imieniu naczelników Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego zwracam się z uprzejmą prośbą za pośrednictwem „Życia Strażackiego" o przyśpieszenie wydania regulaminu ćwiczeń i regulaminu dowództwa przy pożarach.

Czuje się w obowiązku przypomnieć Głównej Komisji Technicznej, że poruszałem sprawę ćwiczeń z tłumnicami i łańcuchem wodnym, oraz sprawę oceny na Zjeździe w Poznaniu ub. r. Nic do tej pory niewiem, czy ta sprawa posunęła się choć troszeczkę naprzód. Z „Przeglądu Pożarniczego" wiem, że odbyło się parę czytań tego regulaminu, lecz niewiem ile ich jeszcze będzie.

Wobec tego, że już się rozpoczął sezon ćwiczeń i zawodów zapytywałem jednej wróżki, jak mamy ćwiczyć, lecz to jest mój sekret. Na pytanie: „kiedy?" — odpowiedziała mi, że zanim przejdzie regulamin ćwiczeń ciernistą drogę służbową, to naczelnicy otrzymają go w m-cu grudniu, tylko nie mogła określić którego roku.

Żeby to się nie spełniło najuprzejmiej proszę o odłożenie obszernych dyskusji nad tak ważną sprawą wyjazdu do Turyna i sprawę ześlizgu na termin późniejszy, gdyż jak mi wiadomem jest wynaleziono nowy ześlizg.

Jednocześnie proszę Gł. K. T. o nie wyjeżdżanie do Turyna dopóki nie będzie wydany regulamin ćwiczeń. Nadto przypominam, że sprawa dowództwa przy pożarach leży szereg lat odłogiem i należałoby ją wznowić.

Może obecnie znajdzie się czas, a głos mój nie pozostanie „głosem wołającego na puszczy" i najpóźniej w tym miesiącu otrzymamy regulamin ćwiczeń i regulamin dowództwa przy pożarach.

Czołem!

Tym Stanisław
Naczelnik Straży Poż. Och. w Zwierzyńcu i członek Zarządu III Okręgu Zw. Str. Poż Woj Kiel. w Częstochowie.

Przegląd prasy fachowej.

Ukazał się w druku Nr. 3 (7) czasopisma „Strażak Pomorski" za marzec 1928 roku. Ilustrowany miesięcznik ten jest organem Związku Str. Poż. Woj. Pomorskiego.

Redakcja i Administracja mieści się w Grudziądzu, Ratusz II, pokój 2; prenumerata roczna zł. 3.

Jako wstępny artykuł umieszczony jest „Apel" prezesa Związku pomorskiego, d-ha Stefana Tomczyńskiego, gdzie w serdecznym tonie i barwnym stylem wzywa się strażaków do popierania materjalnego i współpracy we własnym organie:

„Nie można wyobrazić sobie rozwoju technicznego i organizacyjnego naszych Straży bez posiadania własnego pisma fachowo-informacyjnego, nie ma też postępu w sprawności i wyrobieniu członkowskiem w tych szeregach, które własny organ nie darzą poparciem.

Wydając „Strażaka Pomorskiego" byliśmy zdania, że we wszystkich komendach naszych padną gromkie słowa zadowolenia i zachęty, że brać strażacka na całem Pomorzu przez abonowanie i zasilanie pisma korespondencjami towarzyskiemi i fachowemi spostrzeżeniami poprą nas w naszych usiłowaniach wydania własnego pisma, byliśmy też przekonani, że organ nasz stanie się widomym znakiem naszych wspólnych i wielkich wysiłków, zmierzających do tem doskonalszego wywiązania się z obowiązków członkowskich, a ciążących na każdym druhu strażaku.

Gdy w dobie powolnego lecz stale postępującego odrodzenia gospodarczego i społecznego w Polsce wszystkie umysły przejęły się hasłem służenia krajowi, gdy przez całą ziemicę Polaka rozbrzmiewa hejnał, wzywający lud do pracy twórczej, my strażacy podejmujemy się również w ramach naszego zawodu i naszej strażackiej służbowości, zatknąć wysoko sztandar Strażactwa Polskiego jako orędzie, wzywające kadry strażackie do tem większej i obfitszej w wyniki pracy drużynowej.

W naszych szeregach karność i dyscyplina, przodując każdemu postanowieniu, żąda od nas byśmy, służąc strażactwu polskiemu, w jednakiej mierze dbali o jego ustrój, popierali jego działalność i szerzyli to wszystko, co tylko zmierza do utrwalenia osiągniętych już zdobyczy technicznych i organizacyjnych".

Pozatem znajdujemy artykuły:

1) „Pogrzeb bohatera walki z ogniem".

2) „Obrona przeciwpożarowa na statkach rzecznych i morskich" w opracowaniu L. Kaszewskiego, inspektora Zw. Pomorskiego i d-ha J. Ulatowskiego, członka honorowego S. P. O. w Grudziądzu.

3) „Rozwój pożarnictwa i jego trudności organizacyjne" — Gawrońskiego.

4) „Statystyka pożarów w Pomorskiem Stowarzyszeniu Ubezpieczeń w Toruniu".

5) „Wskazówki niesienia doraźnej pomocy w wypadku porażenia prądem elektrycznym".

6) Wiadomości o pożarach w różnych miescowościach.

7) Korespondencje ze Straży.

8) Dział urzędowy i

9) Ogłoszenia.

W numerze „Wiadomości Związkowych" organu Związku Cieszyńskiego (ulica Strzelnicza Nr. 15 w Bielsku), poza odezwą o przyznaniu przez Radę Naczelną Złotego Znaku Związku prezesowi Klemensowi Matusiakowi i poza działem urzędowym rozpoczęto druk „Zarysu dziejów pożarnictwa w Polsce" wykładu kursowego inspektora J. Drzewieckiego.

W numerze 9-m „Strażaka Śląskiego" znajdujemy: 1) „Sprawozdanie z kursów pożarniczych w Lublińcu", 2) dalszy ciąg „Zarysu dziejów pożarnictwa w Polsce" — insp. J. Drzewieckiego, 3) opis uroczystości wręczenia konkursowej nagrody przechodniej Straży w Janowie, 4) „Instrukcję do ćwiczeń z drabinami hakowemi sposobem łańcuchowym, 5) artykuł o „Wyszkoleniu fachowem", 6) oraz okólniki i ogłoszenia.

DZIAŁ URZĘDOWY.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

PAŃSTWOWY URZĄD WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I PRZYSPOSOBIENIA WOJSKOWEGO.

Tel. Sztabu Gen. 167 wewn.
L Dz. 1849 P.W.

Okólnik Nr. 46.

Do

Pana Generała

Dowódcy 23 dywizji piechoty

dla Organizacji i Stow Społecznych z Pszczyńskiej, Stow. i Org. Społecznych pow Tarn.-Góry i dla Oddz. Stow. i Org Społecznych z Górnego Śląska.

Pan Marszałek Spraw Wojskowych polecił mi podać do wiadomości wyrazy Jego serdecznej podzięki tym wszystkim przedstawicielom stowarzyszeń p. w. i w. f., którzy pamiętali o Dniu Jego Imienin, przybywając do stolicy tak licznie i ze stron odległych.

Wszyscy uczestnicy sztafet, drużyn zawodniczych i reprezentacyjnych oddziałów wykazali bardzo dobrą formą, świetną postawę. a owiani kierującemi ich pobudkami osiągnęli doskonałe wyniki.

Dyrektor Państwowego Urzędu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk.

(—) *Ulrych*,
ppułk. szt. gen.

Za zgodność odpisu
kierownik kanc. 23 dyw. piech.
(—) *Parocha*
porucznik.

Okólnik Nr. 47.

Tymczasowy regulamin zawodów

obowiązujący w Związku Straży Pożarnych Woj. Kieleckiego w 1928 roku.

1. Zawody dzielą się na zespołowe i jednostkowe.
2. W zawodach uczestniczą straże związkowe, lub ich członkowie.
3. Celem zawodów jest porównanie stanu wyszkolenia drużyny, orjentacji dowództwa, zademonstrowanie stanu prac nad wyszkoleniem straży i propaganda idei pożarnictwa.
4. Zawody zespołowe bywają:

A. Ogólno-Państwowe — organizowane przez Zarząd Gł. Związku.

B Wojewódzkie—organizowane przez Zarząd Związku Wojewódzkiego.

C. Okręgowe—organizowane przez Zarząd Okręgu.

D. Rejonowe—organizowane przez Zarząd Okręgu.

5. W zawodach działu A biorą udział straże, wyznaczone przez Zarząd Związku Wojewódzkiego, w zawodach działu B — te straże, które zajęły I-sze miejsca w zawodach działu C, w zawodach działu C — te straże, które zajęły I-sze miejsca w zawodach działu D, zaś w zawodach działu D biorą udział wszystkie straże wiejskie z danego rejonu.

Uwaga: O ile liczba straży miejskich, małomiasteczkowych, lub zakładów przemysłowych z danego okręgu przewyższa liczbę dwóch, wtedy organizuje się dla nich specjalne zawody okręgowe.

6. Ustala się 4 grupy straży:

Grupa I-sza — straże o kwalifikacjach wielkomiejskich (miasta stołeczne).

Grupa II-ga — straże o kwalifikacjach miejskich (miasta wydzielone).

Grupa III-cia — straże o kwalifikacjach małomiasteczkowych (miasta niewydzielone i osady posiadające wspinalnie)

Grupa IV-ta — straże o kwalifikacjach wiejskich (wsie i osady nieposiadające wspinalni).

Uwaga: Straże zakładów przemysłowych należą do grupy II-iej, zaś Straże wojskowe kwalifikuje Związek Okręgowy.

7. Straż nie może stawać do zawodów w grupie niższej.
8. Straże, stające do zawodów, muszą wykonać wszystkie ćwiczenia objęte programem zawodów dla danej grupy w przepisanej kolejności.
9. Ćwiczenia nieobjęte program mogą być przeprowadzone po całkowitem ukończeniu zawodów przez wszystkie straże i w żadnym wypadku nie mogą wpływać na ocenę ćwiczeń konkursowych.
10. Ćwiczenia, wskazane w programie, opuszczone, lub wykonane odmiennie otrzymują zero punktów bez prawa powtórzenia. Np.: sprawiono drabinę Szczerbowskiego w piramidę, zamiast jako zestawioną.
11. W każdej grupie ćwiczenia dzielą się na ćwiczenia z pojedyńczym sprzętem na czas, oraz ćwiczenia zbiorowe na czas.
12. Ćwiczenia odbywają się na sucho, bez podania wody.
13. Skład drużyny ćwiczebnej winien wynosić tylu strażaków, ilu potrzeba do obsługi narzędzi danej grupy przy wykonaniu ćwiczenia taktycznego. W skład drużyny ćwiczebnej mogą wchodzić strażacy bez względu na szarżę.
14. Drużyną ćwiczebną dowodzi naczelnik straży, lub jego zastępca. Dowódca nie wykonywuje żadnych ćwiczeń, a wydaje rozkazy wyraźnie i spokojnie, stojąc w odległośc 6-ciu kroków od Sądu
15. Zadanie taktyczne Sąd winien odczytać, wyjaśnić i wręczyć na piśmie przy zameldowaniu się drużyny do ćwiczeń.
16 Program zawodów dla grupy I-ej — straży o kwalifikacjach wielkomiejskich opracuje Gł. Związek.

17. Program zawodów dla grupy II-ej:

a) musztra: zbiórka w dwuszeregu, odliczenie kolejne i do dwóch, zwroty w miejscu, kolumna czwórkowa, marsz, zmiany kierunku w marszu, zwroty w marszu, zmiana szyku w marszu, zatrzymania, rozejście się;

b) sprawienie drabiny mechanicznej na całą wysokość;

c) sprawienie sikawki zdejmowanej z 45 metrami węża tłocznego ze zwijadła;

d) ułożenie linji wężowej poziomej z 4-ch odcinków 15 metrowych (łączniki zczepiane) z trójnikiem;

e) sprawienie drabiny rozsuwanej kilkuprzęsłowej (drążkowej, lub francuskiej) wysuniętej na całą wysokość;

f) ćwiczenia z przyrządem ratunkowym (wór, płótno lub Hönig) i uratowanie 3 ludzi;

g) sprawienie 6 drabin hakowych sposobem łańcuchowym do III piętra włącznie i powrót;

h) rozwiązanie zadania taktycznego w terenie w/g założenia, podanego przez Sąd konkursowy, przy jednoczesnem sprawieniu całego taboru przy wspinalni uwzględniając: sprawienie drabiny mechanicznej, swobodnie stojącej, do wysokości III-go piętra, sprawienie drabiny francuskiej na całą wysokość i opartej, sprawienie sikawki zdejmowanej na dwa prądy z trójnikiem i odpowiednią ilością węży, natarcie 2 prądami: 1-ym z drabiny mechanicznej, 2-gim z drabiny francuskiej.

18. Ogólny czas ćwiczeń dla grupy II-ej nie może przekroczyć 20-u minut.

19. Program zawodów dla grupy III-ej:

a) jak w punkcie 11-ym, pod „a“;

b) sprawienie drabiny francuskiej, lub Szczerbowskiego, wysuniętej na całą wysokość i opartej o wspinalnię;

c) sprawienie drabiny Szczerbowskiego w piramidę;

d) sprawienie sikawki zdejmowanej z 45 mtr. węża tłocznego ze zwijadła;

e) ułożenie linji wężowej z 3-ch odcinków 15 metrowych poziomo z trójnikiem;

f) sprawienie 3-ch drabin hakowych sposobem łańcuchowym do II-go piętra włącznie i napowrót;

g) wejście topornika po hakówce na III-e piętro, uratowanie przy pomocy linki jednego człowieka, oraz zejście po hakówce;

h) rozwiązanie zadania taktycznego w terenie w/g założenia, podanego przez Sąd konkursowy, przy jednoczesnem sprawieniu całego taboru przy wspinalni, uwzględniając sprawienie drabiny francuskiej i Szczerbowskiego na całą wysokość i opartych o wspinalnię, sprawienie sikawki zdejmowanej z przeprowadzeniem linji wężowej od trójnika, natarcie 2-ma prądami: 1-ym z drabiny francuskiej, 2-im z drabiny Szezerbowskiego.

20. Ogólny czas ćwiczeń dla grupy III-ej nie może przekroczyć 15 minut.

21. Program zawodów dla grupy IV-ej:

a) jak w punkcie 11-ym, pod „a“;

b) sprawienie drabiny Szczerbowskiego w piramidę, lub drążkowej jednoprzęsłowej, jako swobodnie stojącej;

c) sprawienie dwóch drabin przystawnych ciężkich;

d) sprawienie dwóch bosaków lekkich i jednego ciężkiego;

e) ułożenie linji wężowej z 3 ch odcinków 15-metrowych;

f) sprawienie sikawki zdejmowanej z 45 mtr. węża tłocznego ze zwijadła;

g) sprawienie łańcucha wodnego do wysokości I-go piętra przy użyciu dwóch drabin przystawnych;

h) ćwiczenia z dwoma tłumnicami na dachu budynku parterowego przy użyciu dwóch wiaderek i drabiny przystawnej ciężkiej i wejście po niej dwóch strażaków z tłumnicami i rozwiązanie zadania taktycznego w/g założenia podanego przez Sąd konkursowy przy jednoczesnem sprawieniu całego taboru, uwzględniając ustawienie drabiny Szczerbowskiego w piramidę, lub drążkowej, jako swobodnie stojącej, sprawienie sikawki zdejmowanej z 45 metrami węża tłocznego, przyczem prądownik winien stać na drabinie, opierając prądownicę o najwyższy szczebel, ustawienie drabiny przystawnej, wejście po niej 2-ch strażaków z 2-ma tłumnicami na dach budynku parterowego, sprawienie drabiny przystawnej ciężkiej i wejście po niej dwóch strażaków na dach z tłumnicami.

22. Ogólny czas ćwiczeń dla grupy IV-ej nie może przekroczyć 12 minut.

23. Podczas zawodów we wszystkich grupach obowiązuje rozkazownictwo głosowe, za wyjątkiem ćwiczeń taktycznych i z całym taborem, podczas których dopuszczalne rozkazownictwo giestowe, lub tonowe. Rozkazy winny być wydawane głośno, wyraźnie i energicznie. Ruchy drużyny winny być spokojne i zdecydowane.

24. Zawody jednostkowe bywają:

A. Ogólno Państwowe—organizowane przez Zarząd Głównego Związku.

B. Wojewódzkie — organizowane przez Zarząd Związku Wojewódzkiego.

C. Okręgowe — organizowane przez Zarząd Okręgu.

25. W zawodach działu A mogą wziąć udział zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsca w zawodach działu B, w zawodach działu B mogą wziąć udział zawodnicy, którzy zajęli pierwsze miejsca w zawodach działu C, zaś w zawodach działu C mogą wziąć udział zawodnicy zakwalifikowani przez Zarząd Okręgu.

26. Poszczególni zawodnicy muszą wykonać następujące ćwiczenia:

a) sprawienie i zdjęcie drabiny hakowej do III-go piętra włącznie, sposobem pojedyńczym,

b) opuszczenie się pojedyńczo po lince, w postawie poziomej, lub pionowej.

c) rozwinięcie linji wężowej z 3-ch odcinków po 15 mtr. z kręgów,

d) wejście i zejście po drążku do wysokości I-go piętra włącznie,

e) bieg 200 metrów po trasie z przeszkodami, w pełnem bojowem uzbrojeniu (kask, pas z zatrzaśnikiem, topór i linka).

27 Zawody jednostkowe mogą się odbywać łącznie z zespołowemi, lub oddzielnie.

28. O ile zawody jednostkowe odbywają się łącznie z zespołowemi, zawodnicy nie mogą wchodzić w skład drużyn ćwiczebnych, a winni stanowić drużynę oddzielną, zajmując miejsce przed pierwszą drużyną ćwiczebną.

29. Zbiorową drużynę zawodników prowadzi naczelnik, wyznaczony z poza zawodników przez Związek organizujący zjazd.

30. Zawodnicy stają do ćwiczeń w kolejności ustalonej przez losowanie.

31. Wszyscy zawodnicy wykonywują kolejno najpierw pierwsze ćwiczenia, następnie również wszyscy drugie i t. d.

32. Każdy z zawodników przed rozpoczęciem ćwiczeń, na dany znak przez naczelnika drużyny, podchodzi do stołu sędziowskiego i składa Przewodniczącemu Sądu meldunek: „Druhu Prezesie (szarża, imię i nazwisko) ze S. P. O. w... melduje, że jest do ćwiczeń gotów“. Naczelnik straży, który zgłasza zawodnika do zawodów, winien złożyć piśmienne oświadczenie, że uzbrojenie osobiste zawodnika jest pewne i że całkowita odpowiedzialność, na wypadek uszkodzenia uzbrojenia, a co zatem idzie ewentualnego nieszczęścia przyjmuje całkowicie na siebie.

33. Ćwiczenia odbywają się na komendę dowodzącego drużyną zbiorową.

34. Czas liczy się od komendy: „...spraw“, lub gwizdka dowodzącego grupą zawodników do czasu wykonania przez zawodnika danego ćwiczenia i przyjęcia postawy zasadniczej.

35. Ćwiczenia z drabiną hakową odbywają się następująco: naczelnik drużyny zawodników wydaje komendę: „Hakówki do III-go piętra — spraw", poczem zawodnicy sprawiają hakówki, zatrzymując się na podłodze III-go piętra na przeciąg około trzech sekund w postawie zasadniczej, poczem wracają na dół i składają drabiny na pierwotnych miejscach. Przyjęcie postawy zasadniczej kończy ćwiczenie.

Uwaga: Drabinki hakowe ułożone są na ziemi przy wspinalni, dolne końce drabiny w odległości 1 metra od wspinalni.

36. Ćwiczenia z linką odbywają się w sposób następujący: zawodnicy z linkami udają się na III cie piętro wspinalni i stają w postawie zasadniczej na podłodze, wyznaczonego sobie okna. Na gwizdek dowodzącego grupą za wodników, zastępujący komendę do rozpoczęcia ćwiczenia, zawodnicy zdejmują linki z ramion, przywiązują do przygotowanych w tym celu belek, wyrzucają linki nazewnątrz, nawijają linki na zatrzaśniki i opuszczają się w dół. Zdjęcie linki z zatrzaśnika i przyjęcia postawy zasadniczej kończy ćwiczenie. Przy ćwiczeniach z linką jeden z członków Sądu winien znajdować się na wspinalni w celu kontrolowania prawidłowego zakładania linki.

37. Wspinanie po drążku bosaka, opartego o okno I-go piętra grotem do ziemi przy nachyleniu pod 75⁰. Zawodnik staje w postawie zasadniczej w odległości 20 centymetrów od dolnego końca drążka twarzą do wspinalni. Na komendę dowodzącego grupą zawodników: „Po drążkach w górę — marsz!" zawodnicy dowolnym sposobem wspinają się po drążkach, wchodzą na podłogę I-go piętra wspinalni, przyjmują postawę zasadniczą na przeciąg trzech sekund, poczem dowolnym sposobem wracają na dół i, wracając na poprzednie miejsca, przyjmują postawę zasadniczą, kończąc ćwiczenie.

38. Sprawienie linji wężowej poziomej z trzech odcinków w kręgach po 15 metrów odbywa sią zgodnie z instrukcją o układaniu linji poziomej, na komendę dowodzącego: „Linję wężową — spraw!". Łączniki szczepiane. Z chwilą przyjęcia przez zawodnika stanowiska prądownika i podania hasła: „Woda—naprzód", ćwiczenie się kończy.

39. Na gwizdek dowodzącego zawodnicy ruszają z miejsca, biorąc kolejno wszystkie przeszkody, przyczem na I-szem piętrze wspinalni zawieszają linkę splecioną w pojedyńczy łańcuch na haku i opuszczają się na dół przechwytami rąk, bez pomocy nóg, poczem przyjmują postawę zasadniczą, czem kończą ćwiczenie. Linki odczepiają strażacy z poza zawodników.

40. Do biegu może stawać odrazu tylu zawodników, ile jest okien na pierwszem piętrze wspinalni. Jako przeszkody należy przygotować:

a) na 50-ym metrze rów do skoku w dal, szerokości 3 metry,

b) na 100-ym metrze płotek wysokości 1 metr 1) cm,

c) na 150-ym metrze kładka długości 6 metrów, szerokości 40 cm. wzniesiona nad ziemią przynajmniej pół metra,

d) na 190 metrze (przy wspinalni) wejście po zawieszonej uprzednio drabince hakowej, na I-sze piętro, przyjęcie na podłodze piętra postawy zasadniczej na przeciąg 3 ch sekund, opuszczenie się z wysokości 1-go piętra po własnej linie, splecionej w pojedyńczy łańcuch, przechwytami rąk (bez użycia zatrzaśnika), umocowawszy linkę na jednym z wyznaczonych haków.

41. Czas biegu liczy się od gwizdka dowodzącego grupą zawodników do chwili opuszczenia się zawodnika na dół z wysokości 1-go piętra i przyjęcia postawy zasadniczej.

42. W zależności od ilości okien na 1-em pietrze wspinalni wskazanem jest zaopatrzenie trasy w tory (z osobnemi dla każdego zawodnika przaszkodami) wyznaczonych wapnem, lub żółtym piaskiem, każdy 1,25 metra szeroki.

43. Czas dla każdego z zawodników, ze stających naraz do biegu, liczy oddzielny sędzia, zaopatrzony w sekundomierz i znajdujący się obok wspinalni. Przy sędziach nie może się nikt znajdować.

44 Od oceny wyrażonej w odpowiedniej ilości punktów za każde ćwiczenie odejmuje się następujące punkty karne za każdy błąd:

a) za nieprzeskoczenie rowu — 1 punkt karny,

b) za przewrócenie, lub ominięcie płotka — 1 punkt karny,

c) za spadnięcie z kładki — 1 punkt karny,

d) za nieprawidłowe wchodzenie po hakówce — 1 punkt karny,

e za splątanie linki przy wyrzucaniu za okno — 1 punkt karny,

f) za wadliwe zczepienie łączników przy układaniu linji wężowej — 1 pukt karny,

g) za spadnięcie z drążka — 1 punkt karny.

45. Wyniki zawodów podawane są do wiadomości przez Związek, organizujący zawody, w terminie miesięcznym od dnia zawodów i ogłaszane przez Związek Wojewódzki w „Życiu Strażackiem".

46. Po ukończeniu zawodów dowodzący grupą zawodników zarządza zbiórkę i raportuje Przewodniczącemu Sądu o ukończeniu zawodów.

47. Nad przebiegiem zawodów czuwa Sąd konkursowy, wyznaczony przez Związek Wojewódzki, w liczbie 5-ciu dla zawodów działu B i w liczbie 3-ch dla zawodów działu C, zaś przez Związek Okręgowy w liczbie 3-ch dla zawodów działu D

48. W skład Sądu nie może wchodzić osoba z terenu, z którego Straże stają do zawodów. Jako teren rozumieć należy: dla działu D — wyznaczony rejon, dla działu C — właściwy okrąg, zaś dla działu B — województwo.

49 W razie nieprzybycia którego z Sędziów, dopuszczalne jest zaproszenie przez przedstawiciela Związku, organizującego zjazd, kogoś z obecnych, niezainteresowanego jednak w zawodach.

50. Przed rozpoczęciem zawodów Sąd odbywa naradę w celu omówienia ewent. wątpliwości.

51. Sąd winien ściśle stosować się do niniejszego regulaminu. Umotywowane zażalenia na odstępstwa od regulaminu i inne niedokładności należy wnosić piśmiennie, w terminie tygodniowym do Związku Wojewódzkiego z działu B i C, zaś do Okręgowego z działu D.

52. Ocenę wyników zawodów ustala się punktami w/g ocen tabeli.

53. Do mierzenia czasu należy używać przynajmniej dwóch sekundomierzy. Jeden dla czasu ogólnego, drugi dla czasów poszczególnych ćwiczeń

54. Początek i koniec obliczenia czasu sekundomierzami Sąd podaje do wiadomości gwizdkiem.

55 Czas ogólny oblicza się od chwili otrzymania przez dowódcę drużyny zezwolenia Przewodniczącego Sądu na przeprowadzenie ćwiczeń, do chwili meldunku: „...drużyna ćwiczenia skończyła".

56. Czas dla musztry formalnej liczy się, po złożeniu raportu i rozejściu się, od chwili wydania przez dowódcę komendy: „Drużyna w dwuszeregu — zbiórka!", do chwili ukończenia ćwiczeń i wykonania przez drużynę końcowej komendy: „Rozejść się!".

57. Dla pozostałych ćwiczeń czas liczy się od chwili podania przez dowódcę komendy: „..spraw!" do chwili ukończenia ćwiczenia.

58. Przy ćwiczeniu przyrządem Höniga czas liczy się do chwili odpięcia na ziemi pasa ostatniemu z 3 uratowanych strażaków i przyjęcia postawy zasadniczej przez obydwóch ćwiczących na dole.

59. Ćwiczenia z sikawką kończą trzykrotne pełne skoki dźwignią

60. Za ćwiczenia taktyczne z przyrządami ratunkowemi i bieg 200 metr. oblicza się czas średni w następujący sposób: dodaje się najwyższy i najniższy czas zużyty przez poszczególnych zawodników i dzieli się przez 2. Czasowi średniemu odpowiada ocena 10 punktów Czas lepszy za każde 10 sekund o 1 punkt więcej, czas gorszy za każde

10 sekund o 1 punkt mniej, uwzględniając ułamki punktów

61. Podczas ćwiczeń Sąd notuje tylko czas i szczegółowo błędy, za które wyznacza się punkty karne.

62. Po ukończeniu ćwiczeń, na naradzie Sąd ustala punkty karne. Następnie odnotowuje oceny punktów odpowiadających czasowi w/g tabeli, odejmuje ustalone punkty karne i wyprowadza punkty ostateczne oceny.

63 Punkty karne wymierza się:

a) za nieprawidłowe rozkazownictwo — I punkt karny za każdy błąd,

b) za nieprzestrzeganie instrukcji — I punkt za każdy błąd,

c) za niedokręcenie, lub wadliwe szczepienie łączników przy sprawianiu sikawki, lub układaniu linji wężowej po I punkcie karnym za każdy błąd,

d) za niewłaściwe wykonanie ćwiczeń –I punkt karny za każdy błąd,

e) po jednym punkcie karnym za każdy błąd przy wykonaniu ćwiczeń taktycznych,

f) po jednym punkcie karnym za każde 30 sekund przekroczonego czasu ogólnego, przewidzianego na wykonanie wszystkich ćwiczeń.

64. O zajęciu miejsca kolejnego decyduje suma punktów za wszystkie ćwiczenia po odjęciu ewentualnych punktów karnych.

65. W razie równiej liczby punktów ostatecznych, uzyskanych przez dwie, lub więcej drużyn, o pierwszeństwie rozstrzyga lepszy czas wszystkich poszczególnych ćwiczeń. Gdy i tym razem dane są równe — decyduje mniejsza ilość punktów karnych, wreszcie losowanie.

66. Ocenę wystawia się na specjalnym dla każdej straży blankiecie, zaopatrzonym podpisami Sędziów, ze szczegółowem opisaniem ustalonych błędów. Ogólne oceny formułuje się w specjalnym protokule.

67. Orzeczenia Sądu konkursowego są bezapelacyjne.

68. W razie jakiegoś uchybienia przez któregokolwiek z uczestników, lub objawu niezadowolenia, albo niekarności w czasie trwania konkursu, Przewodniczący Sądu, który na czas trwania zawodów jest najwyższą władzą, wydaje naczelnikowi z j a z d u zarządzenia, celem doraźnego zlikwidowania sprawy, przekazując dalszy jej bieg Władzom, które go mianowały Przewodniczącym Sądu.

69. Straże lub zawodnicy, zajmujący 1-e miejsce, otrzymują odpowiednie nagrody, ilość i rodzaj których ustala Związek, organizujący zawody. Niezależnie od tych nagród wszystkie Straże, biorące udział w zawodach wojewódzkich, otrzymują dyplomy od Zarządu Związku Wojewódzkiego, — Zarządy Okręgów zaś mogą wydawać świadectwa tylko S t r a ż o m, wyróżnionym na zawodach okręgowych i rejonowych. Wreszcie Straże, które zdobyły pierwsze miejsce, otrzymują do czasu następnych zawodów wędrowną szarfę do sztandaru, fundowaną przez Związek, organizujący zjazd, i tak: zieloną — za mistrzostwo rejonowe, bronzową - za mistrzostwo okręgowe, srebrną – za mistrzostwo wojewódzkie, Szarfa zawiera napis: „M i s t r z grupy...".

70. Związek, organizujący zjazd, winien przygotować teren do ćwiczeń, ustalić ogólny program zjazdu i podać go do wiadomości straży.

71. Tam, gdzie nie ma wspinalni należy przygotować o parterowej wysokości ścianę z desek przybitych do przynajmniej dwóch słupów metr wkopanych w ziemi.

72 Dla zadań taktycznych zaś należy przygotować chorągiewki: przynajmniej pięć czerwonych (ogień) dwie niebieskie (woda), jedną czarną dym) dwie żółte (łatwopalne materjały), dwie białe (ludzie w niebezpieczeństwie), dwie popielate (zwierzęta).

73. Djety i koszty podróży członków Sądu pokrywa Związek, organizujący zawody.

74. Raport o przebiegu zjazdu i protokuł wyników zawodów, oraz wszystkie blankiety z ustalonemi ocenami winny być przesłane przez Zarząd Okręgu Związkowi Wojewódzkiemu najdalej w terminie dwutygodniowym.

75. Straże przybywają na zjazd ćwiczebny bez sztandarów i narzędzi, pozostawiając na miejscu pogotowie na wypadek pożaru.

76. Cała d r u ż y n a nie wyłączając naczelnika winna być w pełnem bojowem uzbrojeniu i z przepisowemi dystynkcjami. Straże, nie posiadające mundurów, mogą występować po cywilnemu, lub z częściowem umundurowaniem i uzbrojeniem

77. Naczelnika zjazdu mianuję Zarząd Związku, organizującego zawody.

78. Naczelnikowi podlegają wszyscy przybyli na zjazd za wyjątkiem Władz.

79. Do pomocy naczelnikowi zjazdu przydziela Zarząd Związku jednego, lub kilku adjutantów.

80. Zjazd rozpoczyna się zbiórką drużyn ćwiczebnyeh w porze i miejscu ściśle ustalonym przez Związek, organizujący zjazd.

81, Porządek ustawienia następujący: na prawem skrzydle orkiestra, wyznaczona przez naczelnika zjazdu, pierwsza drużyna w odległości 6 kroków, odstęp między drużynaml 3 kroki, Naczelnicy drużyn na prawem skrzydle swej drużyny.

82. Kolejność ustawienia drużyn — w/g kolejności przybycia na zjazd. Straż miejscowa na lewem skrzydle.

83. Odwrotny porządek ma zastosowanie przy kolejności stawiania do ćwiczeń bez losowania To znaczy, że Straż, przybyła na zjazd pierwsza do zawodów, staje na przedostatniem miejscu, gdyż Straż miejscowa ćwiczy ostatnia.

84. Straży, która ćwiczyła pierwsza, przysługuje na zakończenie prawo powtórzenia ćwiczeń, których wyniki unieważniają poprzednie.

85. Raport przyjmuje naczelnik zjazdu, stając na 6 kroków pośrodku, przed frontem kolumny i podając komendę: „Naczelnicy raport!". Na tę komendę naczelnicy drużyn występują krok wprzód ze zwrotem w lewo i komenderują: „Baczność!" poczem podchodzą do środka, stając w szeregu na 3 kroki przed naczelnikiem zjazdu i jednocześnie salutują, Naczelnik zjazdu po odsalutowaniu podaje komendę: „Na moją komendę całość spocznij! i kolejno podchodząc do naczelników drużyn odbiera raport. Naczelnicy drużyn składają raport w postawie na „Baczność!". Adjutant zjazdu o krok w lewo wtył za naczelnikiem zjazdu notuje treść meldunku. Naczelnik zjazdu omawia z naczelnikami treściwie porządek zjazdu i podaje komendę: „Naczelnicy do odziału wstąp!". Naczelnicy salutują, robią wtył zwrot i wstępują na miejsca.

§ 86. Po przygotowaniu kolumny naczelnik zjazdu zarządza przyniesienie sztandaru miejscowej straży wysyłając jeden oddział miejscowej straży pod dowództwem oficera i poczet standarowy z orkiestrą. Poczet ten składa się z oficera, chorążego i 2-ch podoficerów i wchodzi do budynku, gdzie przechowuje się sztandar. Oddział straży ustawia się rozwiniętem frontem do budynku. Prawe skrzydło naprzeciw wejścia do budynku. Po ukazaniu się sztandaru oddział staje na baczność, orkiestra gra tusz i poczet staje w miejscu pomiędzy orkiestrą i oddziałem. Z chwilą wyruszenia orkiestra gra marsza. Przy zbliżeniu się sztandaru do kolumny naczelnik zjazdu daje komendę: „Baczność!,— na prawo patrz!", poczem orkiestra i poczet sztandarowy staje na prawem skrzydle, oddział straży zaś wraca na swoje miejsce.

87. Przy odnoszeniu sztandaru należy zachować ten sam porządek.

88. W wypadku, gdy miejscowa straż nie posiada sztandaru, Zarząd Okręgu wyznacza straż, która ma przybyć ze sztandarem.

89 Z chwilą przybycia oficjalnego reprezentanta Związku, organizującego zjazd, lub wyższego, oraz p. wojewody, starosty lub przedstawiciela wyższych instancji rządowych, Naczelnik zjazdu komenderuje: „Kolumna—baczność!", „na prawo patrz!" i podchodzi tak, aby przy składaniu raportu stanął przed odbierającym na trzy kroki, na wysokości

luki między orkiestrą, a I-szą drużyną. Orkiestra jednocześnie gra marsza

90. Jeżeli przedstawiciel Władz ma mandat reprezentowania Rządu orkiestra gra hymn na powitanie, a podczas przeglądu marsza.

91. Po złożeniu raportu, grupa przedstawicieli Władz z przyjmującym raport na czele przechodzi przed frontem kolumny.

92. Po przeglądzie orkiestra przestaje grać, a przyjmujący raport staje w środku kolumny i wita zjazd słowami: „Czołem — Druhowie!". Straże biorące udział w zjeździe odpowiadają: „Czołem —....!", wymieniając stanowisko pozdrawiającego.

93. Po przeglądzie i powitaniu naczelnik zjazdu wydaje komendę: „Baczność! — Spocznij!" poczem formuje kolumnę czwórkową rozkazem: „W drużynach kolumna czwórkowa!". Naczelnicy podają komendę „W czwórki— w prawo zwrot!". Adjutant ustawia grupę przedstawicieli władz czwórkami za orkiestrą w następującym porządku: przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, przedstawiciele związków, straży i zaproszonych instytucji. W tym porządku następuje przemarsz do kościoła, skąd po nabożeństwie zjazd przechodzi na plac ćwiczeń.

94. Przemarsze odbywają się na rozkaz naczelnika zjazdu: „Kierunek za mną — drużynami maszerować!". Komendy do marszu poszczególnych drużyn wydają naczelnicy. Miejsce naczelnika zjazdu jest 6 kroków za grupą delegatów i 6 kroków przed naczelnikiem czołowej drużyny. Jeden adjutant maszeruje o 3 kroki przed orkiestrą, drugi o 3 kroki i krok w lewo za naczelnikiem zjazdu.

95. Przed wejściem do kościoła na komendę: „Do modlitwy" drużyny zdejmują kaski trzymając je w lewem ręku przy zgiętym łokciu. Na „Podniesienie" i „Komunję" — klękają Na „Ewangielję" — stoją na „Baczność". Po wyjściu z kościoła na komendę: „Po modlitwie" — kaski nakładają. Podczas mszy św. polowej, lub, o ile nie wszyscy zmieszczą się w kościele, sygnalista z cmentarza daje trąbką sygnał o rozpoczęciu i skończeniu „Podniesienia, Komunji i Ewangielji".

96. O ile podczas zjazdu wypadnie dokonać dekoracji zasłużonych, to odznaczenie winno się odbyć po nabożeństwie przed rozpoczęciem zawodów.

97. Po ustawieniu kolumny w czworobok naczelnik zjazdu wyczytuje z listy mających być dekorowanymi i wydaje komendę: „Do dekoracji—wystąp!", poczem wszyscy wyczytani ustawiają się w środku czworoboku.

98. Po okolicznościowem przemówieniu odznaczenia nadaje członek Zarządu Głównego, Wojewódzkiego, lub z jego upoważnienia, członek Zarządu Okręgowego, albo przedstawiciel wyższych Władz Państwowych w asystencji przedstawicieli Związku.

99. Po ukończeniu dekoracji i degraniu Hymnu narodowego przy postawie kolumny na: „Baczność", naczelnik zjazdu wydaje komendę: „Do oddziałów—wstąp!" i przystępuje się do rozpoczęcia zawodów.

100. Zawody winny być prowadzone bez przerwy o ile możności przed południem. W wyjątkowych wypadkach można zarządzić przerwę na obiad.

101. Przed ukończeniem zawodów, zwłaszcza ćwiczącym, nie wolno używać napojów alkoholowych.

102. Podczas wspólnego obiadu Przewodniczący, którym z reguły jest prezes Związku toastuje pierwszy na cześć najstarszego szarżą, lub godnością gościa. Drugie przemówienie wygłasza najstarszy szarżą, lub godnością, poczem inni uczestnicy po zapisaniu się do głosu i otrzymaniu zezwolenia Przewodniczącego.

103. Na cześć członków Rządu, lub przedstawicieli Władz toastować można tylko w pierwszych przemówieniach.

104. Przy wznoszeniu toastów na cześć Rzeczypospolitej, Pana Prezydenta Państwa i przedstawicieli wyższych Władz państwowych, orkiestra winna odegrać Hymn narodowy, którego się wysłuchuje w postawie zasadniczej.

105. Na placu ćwiczeń muszą być przygotowane narzędzia, przewidziane programem zawodów dla odpowiedniej grupy.

106. Trybuna Sądu winna być okolona linką w promieniu trzech metrów od stołu.

107. Na trybunie Sądu poza inspektorem, oraz na zawodach działu C i D i instruktorem w celu udzielenia informacji, nie może się nikt znajdować.

108. Odpowiedzialność za stan i jakość narzędzi dostarczonych do ćwiczeń bierze na siebie Związek, organizujący zawody.

109. W razie niepogody Sąd konkursowy wraz z przedstawicielem Związku organizującego zjazd, rozstrzyga, czy zawody prowadzić, a prowadzone przerwać.

110. Nowy termin dla ukończenia zawodów przerwanych wyznacza Związek, organizujący zjazd.

111. Zawody rozpoczyna sygnał wykonany przez sygnalistę na polecenie Przewodniczącego Sądu.

112. Na dany sygnał rozpoczęcia zawodów, naczelnik drużyny ćwiczebnej podprowadza oddział przed trybunę sędziowską, ustawia frontem na 6 kroków przed trybuną i składa raport: „Druhu Prezesie Naczelnik drużyny S.P.O. w .., (szarżai, mię i nazwisko swoje) melduje .... drużyna do wiczeń gotowa!", przyczem składa raport na piśmie, w którym zawarte są nazwiska i szarże członków drużyny ćwiczebnej.

113. Po otrzymaniu zezwolenia Przewodniczącego Sądu, przeprowadza ćwiczenia objęte programem Po ukończeniu melduje jak poprzednio, kończąc słowami: „... drużyna ćwiczenia ukończyła!". Na znak dany przez Sąd schodzi z miejsca ćwiczeń nie opuszczając jednak placu ćwiczeń.

114. Drużyna ćwiczebna winna uprzątnąć narzędzia na pierwotne miejsce, drużyna zaś mająca przystąpić do ćwiczeń winna sprawdzić ich stan przed zameldowaniem się Przewodniczącemu Sądu.

115. W drużynach, które oczekują na rozpoczęcie ćwiczeń, lub je ukończyły wolno dać komendę: „W miejscu rozejść się!" z warunkiem nieopuszczania placu ćwiczeń bez zezwolenia naczelnika zjazdu.

116. Po ukończeniu zawodów naczelnik zjazdu zarządza zbiórkę, jak w punkcie 81-ym — dla przeprowadzenia defilady i zakończenia zjazdu.

117. Naczelnik zjazdu prowadzi defiladę wszystkich drużyn, biorących udział w zjeździe.

118. Stosownie do regulaminu wojskowego, defiladę przyjmują: p. wojewoda, starosta, przedstawiciel Związku wraz ze Sądem konkursowym i przedstawicielem zaproszonych instytucji

119. Po defiladzie naczelnik zjazdu robi odprawę naczelników drużyn, żegna drużyny i zarządza odmarsz. — Przed wydaniem tego zarządzenia nie wolno opuścić zjazdu bez zezwolenia naczelnika.

Okólnik Nr. 48

Jak widać z przesłanych przez Redakcję „Przeglądu Pożarniczego" wykazów zaległości za prenumeratę — należności te sięgają bardzo poważnej sumy.

Wpłacenie terminowe tej kwoty mogłoby znacznie wzmóc działalność wydawniczą „Przeglądu Pożarniczego".

Powołując się na okólnik nasz Nr. 52, opublikowany w „Zbiorze Okólników" za 1926 rok, wkłada się obowiązek na Zarządy Okręgowe, aby Straże zalegające jak najprędzej wywiązały się ze swych zobowiązań, oraz w przyszłości regularnie opłacały prenumeratę.

Wymaga tego i sprawność organizacyjna i konieczność popierania jedynego organu Głównego Związku, utrzymanie którego na należytym poziomie jest obowiązkiem każdego członka naszej korporacji.

Okólnik Nr. 49.

Związek Straży Pożarnych Województwa Śląskiego podaje do wiadomości, iż komunikaty Związku Śląskiego i Kieleckiego, oraz pogadanki fachowe wygłaszane będą przez radjo przez inspektora B. Pachelskiego od dnia 16 kwietnia r. b.w poniedziałki o godzinie 17, a nie jak dotąd o 19.

Odznaczenia.

Na wniosek Zw. Wojewódzkiego Zarząd Główny przyznał:

A) Złoty Medal zasługi:

1 Ś. p. Stefanowi Kulikowi, topornikowi S. P. O. przy kop „Wiktor" w Milowicach, (pow. Będziński).

B) Srebrny Medal Zasługi:

1) Aleksandrowi Bogobowiczowi, sekretarzowi zarządu III Okręgu Zw. Str. Poż. Woj. Kiel w Częstochowie, 2) Józefowi Jaworskiemu, honorowemu prezesowi S. P. O. w Ząbkowicach, 3) Zygmuntowi Kotłubajowi, prezesowi XI Okręgu Zw. Str. Poż. Woj. Kiel. w Opocznie, 4) Bolesławowi Krauzemu, wice-prezesowi S. P. O. w Staszowie, 5) Stanisławowi Tymowi, nacz. S. P O. w Zwierzyńcu, 6) Tomaszowi Swejkowskiemu, naczelnikowi S. P. O. w Rakowie, 7) Janowi Wojcieszce, wice-prezesowi XIII Okręgu Zw. Str. Poż. Woj Kieleck. w Sandomierzu, 8) Edwardowi Mąkoszy, dowódcy oddziału S. P. O. w Częstochowie, 9) Arnoldowi Straubowi, adjutantowi S. P. O. w Częstochowie, 10) Janowi Straubowi, gospodarzowi S. P. O. w Częstochowie.

C) Bronzowy Medal zasługi:

1) Nuchymowi Berkowiczowi, felczerowi S. P. O. w Janowie, 2) Bronisławowi Glondalskiemu, naczelnikowi S. P. O. w Kamyku, 3) Stanisławowi Kudlińskiemu naczelnikowi S. P. O. w Piekoszowie, 4) Wincentemu Piotrowskiemu, gospodarzowi S. P. O. w Olkuszu, 5) Stefanowi Rudnemu, dowódcy drużyny kolejowej w Maczkach, 6) Władysławowi Żegrzdzie, naczelnikowi S P. w Częstocicach, 7) Adamowi Leszczykowi, sierżantowi S. P. O. w Częstochowie, 8) Bronisławowi Stachurskiemu, sierż. S. P. O. w Częstochowie, 9) Adrzejowi Staniorowi, topornikowi S. P. O. w Częstochowie, 10) Józefowi Sudzie, sierżantowi S, P O. w Częstochowie, 11) Romanowi Sudzie, zast. sierż. S P. O w Częstochowie, 12) Stanisławowi Wojciechowskiemu, naczelnikowi pogotowia — S. P. O. w Częstochowie.

Na wniosek poszczególnych Okręgów przyznano:

Listy pochwalne:

1) Mojżeszowi Hochbergowi, prezesowi S P. O. „Słowianin" w Końskich, 2) Adamowi Kocikowi, zastępcy naczelnika S. P. O. w Wąsoszy.

Znaki za wysługę lat:

XXXV.

1) Ignacemu Kaczykowi, topornikowi SPO w Częstochowie.

XXX.

1) Ryszardowi Kizlichowi, naczelnikowi S P. O. w Częstochowie.

XX.

1) Janowi Działachowi, sekcyjnemu S. P. O. w Dąbrowie Górniczej, 2) Władysławowi Mościckiemu, szeregowcowi SPO w Dąbrowie Górniczej, 3) Stanisławowi Nejowi, sierżantowi SPO w Dąbrowie Górniczej„ 4) Józefowi Wasiakowi, sierżantowi SPO w Dąbrowie Górniczej, 5) Władysławowi Jakubczykowi, gospodarzowi SPF „Huldczyńskiego" w Sosnowcu, 6) Edwardowi Niewigłowskiemu, naczelnikowi SPF „Huldczyńskiego" w Sosnowcu.

XV.

1) Szczepanowi Błąkale, szeregowcowi SPO w Kłobucku, 2) Piotrowi Miarce, szeregowcowi SPO w Kłobucku, 3) Stanisławowi Olejniczakowi, szeregowcowi SPO w Kłobucku. 4) Walentemu Płackiewiczowi, szereg. SPO w Kłobucku, 5) Ludwikowi Sokalskiemu, wice-prezesowi Okręgu w Końskich, 6) Józefowi Cyprykowskiemu, szeregowcowi SP „Słowianin" w Końskich, 7) Walentemu Jakubowskiemu, szereg. SP „Słowianin" w Końskich, 8) Wojciechowi Jankowskiemu, członkowi Zarządu SP „Słowianin" w Końskich, 9) Wincentemu Szczepanikowi, zast. naczelnika SP „Słowianin" w Końskich, 10) Józefowi Szczytowskiemu dowódcy oddziału SP w „Słowianin" w Końskich 11) Stanisławowi Folentarskiemu, prezesowi SPO w Lindowie 12) Emilowi Wockemu, naczelnikowi SPF „Fitzner i Gamper" w Sosnowcu, 13) Piotrowi Zemle, zast. naczelnika SPF „Fitzner i Gamper" w Sosnowcu.

X.

1) Michałowi Gesiarkowi, topornikowi, SPO w Częstochowie, 2) Władysławowi Prubantowi, z. sierż. SPO w Częstochowie, 3) Eugenjuszowi Statkiewiczowi, sierż. SPO w Częstochowie, 4) Franciszkowi Wagnerowi, sierżantowi SPO w Częstochowie, 5) Antoniemu Wolańskiemu, topornikowi SPO w Częstochowie, 6) Janowi Bednarskiemu, szereg SOP w Kłobucku, 7) Lucjanowi Bugajskiemu, prezesowi SPO w Kłobucku, 8) Juljuszowi Chrompińskiemu, czł. Zarządu SPO w Kłobucku, 9) Ignacemu Drożdżowi, szereg, SPO w Kłobucku, 10) Stanisławowi Kaniewskiemu, szeregowcowi SPO w Kłobucku, 11) Stanisławowi Pietraszewskiemu, szeregowcowi SPO w Kłobucku, 12) Piotrowi Tukajskiemu, seregowcowi SPO w Kłobucku, 13) Adamowi Wysowskiemu, szeregowcowi SPO w Kłobucku, 14) Janowi Swatowi, sekcyjnemu S. P. „Słowianin" w Końskich, 15) Józefowi Łaczmańskiemu, naczelnikowi SPO w Lindowie, 16) Michałowi Dereli plutonowemu SPF „Fitzner i Gamber" w Sosnowcu, 17) Adamowi Ziętkowi, plutonowemu SPO przy kop. „Wiktor" w Sosnowcu, 18) Teofilowi Barankowi, szeregowcowi SPO w Sułoszowie, 19) Władysławowi Barankowi, plutonowemu SPO w Sułoszowie, 20) Teofilowi Byczkowi, dowódcy Oddziału SPO w Sułoszowie, 21) Stanisławowi Byczkowi, dowódcy Oddziału SPO w Sułoszowie, 22) Janowi Fordkowi, naczelnikowi SPO w Sułoszowie, 23) Janowi Gęgnotkowi, czł. Zarządu SPO w Sułoszowie, 24) Janowi Gęgnotkowi, dowódcy Oddziału SPO w Sułoszowie, 25) Kazimierzowi Gęgnotkowi, plutonowemu SOP w Sułoszowie, 26) Ks. Teofilowi Jabłońskiemu, prezesowi SPO w Sułoszowie, 27) Józefowi Kaflowi, gospodarzowi SPO w Sułoszowie, 28) Wincentemu Kozłowi, adjutantowi SPO w Sułoszowie, 29) Janowi Krawcowi, zast. naczelnika SPO w Sułoszowie, 30) Marcinowi Krawcowi, dowódcy oddziału SPO w Sułoszowie, 31) Leonowi Marszałkowi, dowódcy oddziału SPO w Sułoszowie, 32) Stanisławowi Mikulskiemu, szeregowcowi SPO w Sułoszowie, 33) Antoniemu Okrajnie, czł. Zarządu SPO w Sułoszowie, 34) Edwardowi Okrajnie, szeregowcowi SPO w Sułoszowie, 35) Wawrzyńcowi Okrajnie, dowódcy oddziału SPO w Sułoszowie, 36) Leonowi Tarasinowi, szeregowcowi SPO w Sułoszowie, 37) Antoniemu Woszczokowi, szeregowcowi SPO w Sułoszowie.

Nakładem Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego. Redaktor odpowiedzialny: ZDZISŁAW PRZYJAŁKOWSK
Odbito czcionkami Zakładów Drukarskich Sejmiku Radomskiego i S-ki — Radom, ul. Lubelska № 46. Telefon № 497.